

Συμπληρωθέντος ἄρτι τοῦ 5' ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς «Ἑστίας» ἔτους ἡ Διεύθυνσις αὐτῆς θεωρεῖ καθήκον της νὰ ἐκφράσῃ ἐνταῦθα καὶ δημοσίᾳ τὴν θερμὴν εὐγνωμοσύνην της πρὸς πάντας τοὺς εὐγενεῖς φίλους, τοὺς μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ἀφιλοκερδείας συνδραμόντας τὸ ἔργον αὐτῆς, ἰδίᾳ δὲ τὸν γεννατόφρονά αὐτῆς προστάτην κ. Κωνστ. Ζάππαν καὶ τοὺς ἀξιοτίμους κκ. Δ. Βενετοκλήν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Ν. Ι. Πασπαλλῆν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ἡλίαν Ἡσαΐαν ἐν Ταϊγανίῳ, Π. Α. Ἀξιῳτῆν ἐν Γέϊσκ, Δ. Νικολαΐδην ἐν Ὀδησσῷ, Ἀδελφούς Δουλουδῆ ἐν Φαλτζίῳ, Σταμ. Βούκουρην ἐν Βραίλᾳ, Νικόλ. Κολλάρον ἐν Βουκουρεστίῳ, Ἐμμ. Τζανέλλην ἐν Μυτιλήνῃ, Μ. Κοσσονῆν ἐν Σμύρνῃ, Α. Ξενοδόχην ἐν Ἡρακλείῳ, Ι. Μαρκαντωνάκην ἐν Χανίοις, Α. Λειαναντωνάκην ἐν Ρεθύμνῃ, Χρ. Ρηγόπουλον ἐν Πάτραις, Χρ. Παλαμᾶν ἐν Μεσολογγίῳ καὶ Ἰω. Κωνσταντίνου ἐν Πειραιεῖ.

Οἱ συνδρομηταὶ τῆς «Ἑστίας» οἱ ἀνανεοῦντες τὰς συνδρομάς αὐτῶν διὰ τὸ ἔτος 1882, ὡς καὶ οἱ τὸ πρῶτον ἐγγραφόμενοι τοιοῦτοι, δύνανται νὰ λάβωσιν ἐκ τοῦ γραφείου τῆς «Ἑστίας» ἀντὶ ἐνὸς μόνοι φράγκου τὰ «Κυκλαδικὰ», ἥτοι Ἱστορίαν τῶν Κυκλάδων νήσων τοῦ κ. Α. Μηλιαράκη, σύγγραμμα βραβευθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Γαλλίᾳ Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλλήν. γραμμάτων, πωλούμενον δὲ ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις ἀντὶ δραχμῶν ἑξ.

Εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομητάς αὐτῆς ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἑστίας» ἀναλαμβάνει τὴν ἀμεσον διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἀποστολὴν τοῦ εἰρημένου συγγράμματος, ἐάν μετὰ τοῦ ἐνὸς φράγκου συναποστείλωσι καὶ τὰ ταχυδρομικὰ τέλη τοῦ βιβλίου, ἀνερχόμενα εἰς λεπτὰ 30.

Τὰ «Κυκλαδικὰ» δύνανται νὰ λάβωσιν ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους καὶ ὅσοι τῶν συνδρομητῶν τῆς «Ἑστίας» ἀνενέωσαν ἤδη τὴν συνδρομὴν των.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Πρό τινα χρόνου οἱ μαθηταὶ τῆς ἐν Βοστώνῃ τῆς Ἀμερικῆς Ἀρβαρδίου Ἀκαδημίας παρέστησαν ἐν τῷ αὐτοῦ θεάτρῳ τὸν «Οἰδίποδα Τύραννον» τοῦ Σοφοκλέους ἐν ἀρχαῖς

ἑλληνικῇ γλώσσῃ. Οὐ μόνον δὲ ἡ διδασκαλία τοῦ δράματος ἐγένετο ἐν τῇ ἑλληνικῇ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ πρόγραμμα ἑλληνιστὶ συνετάχθη. Χάριν περιεργείας ἀντιγράφου ἐνταῦθα ἐξ ἐνὸς τῶν ἀντιτύπων, ὃ ἔχομεν ὑπ' ὄψιν.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

διδαχθήσεται ἐν θεάτρῳ τῷ τοῦ Ἀρβαρδίου διδασκαλείου τῇ ἐδύμῃ ἐπὶ δέκα τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός, ἔτει ΑΩΠΑ, καὶ αὐτῇ

τῇ ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα καὶ τῇ εἰκάδι καὶ τῇ δεκάτῃ φθινοῦτος, καὶ τελευταίον τῇ τετράδι φθινοῦτος.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Οἰδῖπους, Θηβαίων βασιλεὺς.	George Riddle.
Ἰέρεις Διὸς	William Hobbs Manning.
Κρέων, ἀδελφὸς Ἰοκᾶστης ..	Henry Norman.
Τειρεσίας, μάντις τυφλὸς ..	Curtis Guild.
Ἰοκᾶστη, Θηβαίων βασίλισσα.	Leonard Eckstein Opdycke.
Ἄγγελος Κορίνθιος	Arthur Wellington Roberts.
Θεράπων Λαίου	Gardiner Martin Lane.
Ἐξάγγελος	Owen Wister.
Κωφα πρόσωπα	Διάφοροι.
Ἰκέται	Ἄλλοι.
Κορυφαῖος	Louis Butler MacLagg.
Συγγραφεὺς ἐν τῷ τρίτῳ στασίμῳ μονωδῶν	George Laurie Osgood.
Χορευταὶ	Διάφοροι.
Χοροδιδάσκαλος, ὃ τὰς αὐλῶν διὰς ποιήσας	John Knowles Paine.
ὑποβολεὺς	George L. Kittredge.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος πρὸ τῶν βασιλείων ἐν Θηβαίς ταῖς Βοιωτικαῖς ὑπόκειται. Ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ Θηβαίων γερόντων. Προλογίζει δ' Οἰδῖπους.

Ἀξιόσυν οἱ ἐπιμεληταὶ πάντας τοὺς θεωροῦντας διαμένειν καθημένους ἕως ἂν τελευτηθῶσιν οἱ ἐξόδιοι νόμοι. Εὐθὺς δ' ἀσθέντος τοῦ τετάρτου στασίμου (ὁ γένεαι βροτῶν, κ. τ. ἐ.) ἀνάπαυσις γενήσεται τοῖς ἐξέτιναι βουλομένοις. Μετὰ δὲ ταῦτα αἱ θύραι κεκλεισμέναι.

Μετὰ τὴν θῆαν ἀμαζαὶ ἵπποσιδηροδρομικαὶ ἑτοίμαι ἔσονται τοῖς ἐς ἄστυ πορεύεσθαι μέλλουσιν.

— Ἐν τῇ αὐγουσταίᾳ «Γενικῇ Ἐφημερίδι» (Beilage τῆς 14 Ἰανουαρίου) ὁ καθηγητὴς κ. Αὐγουστός Βόλκς δημοσιεύει μακράν καὶ λίαν ἐπαινετικὴν ἀνάλυσιν τῶν γνωστῶν ἔργων τοῦ ἡμετέρου κ. Σπυρ. Λάμπρου: «Αἱ Ἀθῆναι περὶ τὰ τέλη τοῦ δωδεκάτου αἰῶνος κατὰ πηγὰς ἀνεκδότους» — «Μιχαὴλ Ἀχομινάτου τοῦ Χωινάτου τὰ σωζόμενα κτλ.».

— Ἡ ἐπιθυμία φιλολογικῆς δόξης φαίνεται ὅτι ἤρξατο καταλαμβάνουσα καὶ αὐτοὺς τοὺς ἡγεμόνας. Ἄλλοτε ἀνεφέραμεν ἐνταῦθα τὰς ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Πορτογαλλίας γινόμενας μεταφράσεις δραμάτων τοῦ Σαίξπηρου καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Σουηδίας συγγραφὴν δραμάτων καὶ μυθιστορημάτων. Ἡδῇ, καθ' ἃ μανθάνομεν ἐξ ευρωπαϊκῆς ἐφημερίδος, καὶ ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας παρασκευάζει τὴν ἐκδοσὴν ἔργου τινὸς αὐτῆς. Τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ εἰς οὐδὲν ἐγνώσθη ἐτι, θελεῖ δὲ δημοσιεῦσθαι κατὰ τὴν προσεχῆ ἡμέραν.

— Σπουδαίαν διατριβὴν ἐδημοσίευσεν ὁ «Χρόνος» τοῦ Λονδίνου ἐπὶ τῶν ἀρτίως ἐν Αἰγύπτῳ ἀνασκαφέντων λειψάνων, ἐν οἷς ὑπάρχουσιν ἐπὶ παύρῳ γεγραμμένα διάφορα γάμου συμβόλαια, χρονολογούμενα ἀπὸ 2.600 καὶ ἐπὶ αὐτῶν. Ἐν αὐτοῖς ὁρᾷται πόσα ἀργύρια ἔχει νὰ λαμβάνῃ ἡ γυνὴ διὰ τὸν ἱματισμὸν της· ἄλλα δὲ, διὰ πόσων χρημάτων θὰ ἀπελθῇ, ἐάν ὁ ἀνὴρ προσέφερε κατόπιν χεῖρα καὶ καρδίαν εἰς ἑτέραν γυναῖκα· ἐν ἐνὶ τῶν παύρων ἀνὴρ, κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν γάμων του, θεωρεῖται τῇ νόμῳ ὅλην τὴν περιουσίαν του, προστιθεὶς ὅτι οὗτε αὐτὸς πλέον, οὗτε τὰ γεννηθῆσόμενα τέκνα θὰ ἔχωσιν οἰανδήποτε ἐπ' αὐτὴν ἀξίωσιν. Παρὰ τῆς γυναικὸς του οὐδὲν ἄλλο αἰτεῖται ἢ τροσὴν ἰσόδιον, μετὰ δὲ τὸν θάνατόν του καλὴν ταφὴν καὶ καλὸν μνημεῖον.